

20. 10. 2021, na náš oblíbený Den stromů, jsme měli projektový den „Den v přírodě“ uff...

Ráno jsme se sešli, společně s 9. A, na autobusovém nádraží, odkud nás autobus vyvezl na rozcestí Nancy. Odtud jsme se vydali po silnici k památnému Javoru KLEN, který se nachází nedaleko. Zde děti plnily úkoly, vztahující se k tomuto památnému stromu. Poté jsme se vydali cestou dál, popovídali jsme si něco o zaniklé obci Nancy, Rájeckém údolí či návštěvách Goetheho. V Rájeckém údolí, kde není žádný signál, měly děti najít alespoň dva ze čtyř památných stromů, které se zde nachází. Podařilo se nám společnými silami najít tři, dva smrky a jeden javor.

Po svačině nás čekal největší výšlap dne a to přes skalní město k Fišerovu prameni. Všichni výšlap zvládli s grácií a za odměnu jsme si u pramene udělali s lesáky ohýnek a k obědu upekli buřty. Poté jsme se vydali k výhledovému místu na Nové vsi, kolem bažin k posedu a následně na Kočičí skálu. Do této doby byl náš výlet ukázkový, krásný a pohodový.

Poslední úsek nás ale zradil, lesní cesta, po které jsme se vydali, byla „upravena“ traktory a když se do tohoto terénu přidal lesní potůček, vznikla z toho bahnitá past, která nás stála polovinu čistého oblečení, většinu do té doby čistých bot, jeden kotník a hlavně spoustu času, protože jsme museli hledat, kudy tuto nástrahu obejít a ve finále jsme si dost zašli. Pro tento půlkilometrový úsek platila pověstná filmová hláška: „Pojedeme zkratkou, je to sice dál, ale zato horší cesta.“

A tak nezbylo než si zavolat o pomoc. Paní učitelka Germušková a Winkelhöferová pro nás přijely a pomohly dopravit děti včas tam, kam bylo potřeba. My jim za to ještě jednou moc děkujeme. A stále doufáme, že když pak uklízely auta, tak na nás moc nenadávaly. Stejně tak chci poděkovat i Marušce Kyselové, která si to auto nechala dobrovolně zaneřadit také a navíc se mnou odtrpěla všechny mé zacházky za zajímavostmi a zkratky. Z původních 11 km nám nějak vzniklo 13,5 km.

Tak a to byl náš Den v přírodě... uff...

